

Rok XXX nr 2 (289) luty 2025

Do użytku wewnętrznego

Być Kościołem

MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W GLIWICACH

**„Nie samym chlebem...”
Krağ Biblijny zaprasza (str. 12)**

10 lat sanktuarium

Nabożeństwo Nowenny Nieustannej powstało wkrótce po I wojnie światowej w Stanach Zjednoczonych. Po raz pierwszy zostało odprawione w kościele redemptorystów w mieście Saint Louis w 1922 roku. Do Europy nowenna dotarła wraz z redemptorystami – kapelanami armii amerykańskiej. Podczas lądowania w Irlandii odprawiono tam nowennę o ratunek dla uciesnionej Europy – pierwsze nabożeństwo Nieustannej Nowenny.

W Polsce jeszcze w okresie przed II wojną światową nowenna była odprawiana w klasztorach kaplicach wspólnot redemptorystów, m.in. w kaplicy domowej Juwenatu w Toruniu. Po raz pierwszy publicznie nowenna została odprawiona w Polsce w kościele Podwyższenia Krzyża Świętego 23 stycznia 1951 roku. Od tego czasu

w wielu parafiach wprowadzono nieznane wcześniej nabożeństwo Nowenny Nieustannej do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Szczególne zasługi na polu propagowania tego nabożeństwa w Polsce położyli misjonarze redemptoryści, wśród których nie sposób nie wspomnieć o Stanisława Szczurka.

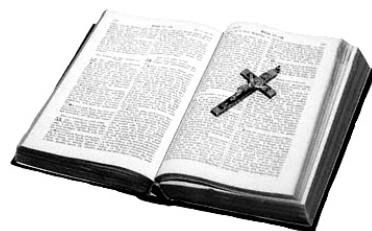
Wielokrotnie spotkaliśmy się z określeniem, że Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy to modlitwa cudowna. Bo cudów tych w różnych sanktuariach Matki gotowej nieustannie pomagać na świecie wydarzyły się tysiące. Pierwszy udokumentowany historycznie zdarzył się podczas procesji 26 kwietnia 1866 r. Gdy wierni z obrazem znajdowali się na ulicy Merulana, w oknie pewnej kamienicy na pierwszym piętrze, pojawiała się młoda kobieta z umierającym dzieckiem na ręku, która zaczęła głośno krzyknąć: „Matko Najświętsza, uzdrów mi to dziecko, albo je zabierz ze sobą do raju”. Maryja wysłuchała tej bolesnej modlitwy i dziecko jeszcze tego samego dnia poczuło się lepiej i zostało całkiem uzdrowione. Natomiast matka dziecka z wielkiej wdzięczności kazała zamurować okno, w którym dokonał się cud i w miejsce to wstawiła obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy podarowany jej przez przełożonego generalnego redemptorystów o. Maurona. Do dziś w tym miejscu, około 100 metrów od rzymskiego sanktuarium na via Merulana pali się wieczna lampka.

I my w naszym mieście, w naszym kościele, w naszym sanktuarium możemy doświadczać cudownych spotkań z Matką Bożą Nieustającej Pomocy. Zachęcam byśmy pisząc prośby i podziękowania oraz uczestnicząc w we wtorkowej nowennie dawali świadectwo łask otrzymywanych za wstawiennictwem Maryi.

o. Stanisław Madejczyk CSsR, proboszcz

WYPLŲŃ NA GŁĘBIĘ

16 lutego 2025 **VI Niedziela Zwykła**

Jr 17, 5-8 Ps 1 1Kor 15, 12. 16-20 Łk 6, 17.20-26

(...) cieszcie się i radujcie w owym dniu, bo wielka jest wasza nagroda w niebie.
(Łk 6,23)

23 lutego 2025 **VII Niedziela Zwykła**

1 Sm 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23 Ps 103 1 Kor 15, 45-49 Łk 6, 27-38

Pan nagradza człowieka za sprawiedliwość i wierność (1Sm 26,23)

2 marca 2025 **VIII Niedziela Zwykła**

Syr 27, 4-7 Ps 92 1 Kor 15, 54b-58 Łk 6, 39-45

Przeto, bracia moi najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostaje daremny w Panu. (1Kor 15,58)

9 marca 2025 **I Niedziela Wielkiego Postu**

Pwt 26,4-10 Ps 91 Rz 10,8-13 Łk 4,1-13

Usłyszał Pan nasze wołanie, wejrzał na naszą nędzę, nasz trud i nasze uciemiężenie. (Pwt 26,7)

Czasami wydaje nam się, że to już za dużo.

Że On nie słyszy naszego wołania.

Że zapomniał.

Że nic nie robi w naszej sprawie.

Że nasza wierność i zaufanie są daremne.

Ale On słyszy, pamięta, działa i nie zawiedzie nigdy.

Panie, daj nam cierpliwość i wytrwałość oraz pewność, że nagroda nas nie minie.

Aleksandra Gawor

INTENCJE ŚWIATOWEJ SIECI MODLITWY PAPIEŻA

MARZEC 2025

Za rodziny w kryzysie

Módlmy się, aby rodziny dotknięte podziałem doświadczyły uzdrawiającej mocy przebaczenia i odkryły, że nawet różnice mogą stać się bogactwem.

Spotkania Rady Parafialnej

Spotkania Parafialnej Rady Duszpasterskiej odbyły się 17 grudnia 2024 r. oraz 4 lutego 2025 r.

Podczas grudniowego spotkania podsumowano działalność parafialnej kawiarenki, która funkcjonowała w trakcie rekolekcji adwentowych. Ojciec proboszcz poinformował, że nasz kościół został wybrany jako *kościół jubileuszowy* w Roku Jubileuszowym 2025. Nasze myśli, modlitwy a przede wszystkim pomocną dłoń kierujemy w tym czasie szczególnie do osób chorych, słabych, niepełnosprawnych oraz do ludzi młodych. Do tych, którzy potrzebują naszej uwagi, miłości, a przede wszystkim – troski. W tym szczególnym roku chcemy wesprzeć Hospicjum Miłosierdzia Bożego w Gliwicach, w którym posługują nasi kapłani.

Ojciec Stanisław przekazał również, że od lutego 2025 w naszej parafii będzie grał nowy pan organista, gdyż p. Mateusz Świerczok pracuje tylko do końca grudnia 2024.

Na kolejnym, lutowym spotkaniu ojciec proboszcz wraz z ojcem Sławomirem podsumowali wizytę duszpasterską, tzw. kolędę. Kolejny temat, który podjęto dotyczył okresu Wielkiego Postu. Od I Niedzieli Wielkiego Postu rozpoczną się rekolekcje wielkopostne, które poprowadzi o. Wiktor Bohan CSsR. W tym czasie odbędą się również rekolekcje dla szkół średnich, natomiast dla szkół podstawowych będą one w Wielkim Tygodniu.

Również od I Niedzieli Wielkiego Postu wznowi działanie parafialna kawiarenka, do której już dziś serdecznie wszystkich zapraszamy.

W piątek 28 marca 2025r. po Mszy św. wieczornej zespół młodzieżowy “Redemptor” oraz OAZA poprowadzi wraz z o. Ireneuszem, opiekunem tych wspólnot czuwanie-uwielbienie.

Poruszono również takie tematy jak: problem brak osób chętnych do czytań podczas mszy świętych, oraz problem osuszania ścian kościoła, koniecznego przed podjęciem remontu elewacji.

Następne spotkanie odbędzie się 06 maja 2025 r.

Daria Mościńska

Zmiana rozmiaru podstawowej czcionki *Być Kościołem*

Czytelnicy *Być Kościołem* zwracali od pewnego czasu uwagę na zbyt małą wielkość czcionki, którą najczęściej stosujemy drukując poszczególne teksty. Redakcja postanowiła więc, że począwszy od niniejszego numeru gazetki czcionka zostanie zwiększona. To oczywiście spowoduje, że teksty będą musiały być nieco krótsze, ale mamy nadzieję, że dzięki temu będą bardziej zwarte. Mamy też nadzieję, że powiększenie czcionki przypadnie do gustu czytelnikom, a przede wszystkim spowoduje, że czytanie naszej gazetki będzie wygodniejsze.

Redakcja BK

Nadzieja w młodych? Nadzieja młodych?

Ze statystyki parafialnej wynika, że w roku 2024 w naszej parafii zawarto 7 ślubów kościelnych. Zaledwie. Biorąc pod uwagę, że nasza parafia liczy ok. 6500 osób, jedna para małżeńska przypada na ok. 930 parafian. W tym samym czasie w Gliwicach zarejestrowano małżeństw 905, co przy liczbie mieszkańców ok. 169 000 sprawia, że jedno małżeństwo przypada na ok. 187 gliwiczian. Jednak

nie wszyscy mieszkańcy naszej parafii są katolikami i nie wszyscy katolicy są praktykujący. W roku 2024 praktykujący katolicy (uczestniczący regularnie w niedzielnej Mszy św. w naszym kościele) stanowili ok. 20%. Stąd wniosek, że jedno sakramentalne małżeństwo przypada na ok. 186 praktykujących parafian, a więc podobnie jak w całym mieście. Taki jest znak czasu – niechęć, albo brak zainteresowania usankcjonowanym prawnie małżeństwem. Trzeba to przyjąć jako fakt rzutujący na problemy demograficzne parafii, Gliwic, a pewnie też Polski i nie tylko. Przyczynami zajmują się demografowie, psychologowie, socjologowie i oczywiście politycy. Duszpasterze również. Truizmem jest stwierdzenie, że parafia/społeczeństwo się starzeje. Ta starzejąca się część społeczeństwa/parafii z nadzieją spogląda na młodych. W nich pokłada nadzieję na poprawę sytuacji. Czy słusznie? Oczywiście, że słusznie, ale czy ta nadzieja może się spełnić? Statystyki nie napawają optymizmem. Jesteśmy jednak pielgrzymami nadziei zakotwiczonej w Chrystusie, w Jego krzyżu, jak na logo Roku Jubileuszowego. Dziękujemy Bogu za te siedem sakramentalnych małżeństw, za młodych, którzy wbrew większości podjęli słuszną decyzję. Otoczmy ich modlitwą, by nie zawiedli naszej nadziei w nich również pokładanej.

A co z nadzieją samych młodych? Tej większości odrzucającej usankcjonowanie wybranej formy życia bez ślubu, nie dostrzegającej ścisłego związku miłości i odpowiedzialności za swoje postępowanie, za drugą osobę, za życie, którego mogą stać się początkiem?

Z pewnością mają nadzieję bo, jak pisze papież Franciszek w bulli ogłaszającej Rok Jubileuszowy:

Wszyscy mają nadzieję. Nadzieja jest obecna w sercu każdego człowieka jako pragnienie i oczekiwanie dobra, nawet jeśli nie wie, co przyniesie ze sobą jutro. Nieprzewidywalność przyszłości rodzi jednak niekiedy sprzeczne uczucia: od ufności do lęku, od pogody ducha do zniechęcenia, od pewności do zwątpienia. (Spes non confundit, 1)

Tak określoną nadzieję można oczywiście odrzucić, można odrzucić praktyki religijne, sakramenty, człowiek jest wolny i Bóg jego wolność uszanuje. Ale czy warto zrezygnować z możliwości korzystania z dorobku cywilizacji chrześcijańskiej godząc się na zubożoną, okrojoną kulturę i życie; człowieczeństwo wręcz? Człowiek jest istotą z natury religijną.

„Kiedy człowiek przestaje wierzyć w Boga, może uwierzyć we wszystko”

(G.K. Chesterton).

Nawet w to, że jest wystarczającym gwarantem swojej nadziei.

Piotr Gawor

Umiejętność zyskiwania odpustów

Papież Franciszek w bulli *Spes non confundit* zapowiadającej Rok Jubileuszowy 2025 przypomniał, że odpust jest „darem właściwym i unikalnym Roku Świętego”. Abyśmy z tej łaski mogli jak najowocniej korzystać, konieczne jest poprawne rozumienie odpustów z naszej strony, byśmy nie traktowali ich w sposób zautomatyzowany, na zasadzie magii czy funduszu inwestycyjnego. Warto sobie uświadomić, że zyskiwanie odpustów jest pewną umiejętnością, podobnie jak spowiadanie się czy przystępowanie do Komunii św. W żadnym z tych działań nie wystarczą formalne akty pozbawione wiary i miłości. Jak nic nie pomoże człowiekowi samo wyznanie grzechów, bez żalu za nie, czy przyjmowanie Chleba eucharystycznego jakby to był zwyczajny chleb, tak samo nie można uzyskać odpustu bez wiary, bez postawy szczerego nawrócenia, otwarcia się na Boga i ludzi. Gdy tego zabraknie, będziemy mieli tylko do czynienia z czystym formalizmem, który zabija życie.

Zyskanie odpustu zależy od naszej otwartości na Bożą miłość. Bóg jest Miłością i obdarza człowieka swą łaską nadobficie – *jest ona jak deszcz, który spada na sprawiedliwych i niesprawiedliwych* (por. Mt 5,45). Deszcz jednak różnie można chwytać: kto chwyta sitem, zbierze tylko trochę wilgoci, kto naczyniem ten zbierze więcej, tak iż starczy jemu i dla innych. Otwartość jest zawierzeniem Bogu i Jego prowadzeniu. Bez wiary nie otrzymuje się łaski. Nikt też nie może korzystać z dobrodziejstw miłości, jeśli się jej nie powierzy. Rok Jubileuszowy, w który weszliśmy, jest kolejnym wołaniem o odnowienie naszej wiary. Bogactwo odpustów, jakie Kościół w tym roku otwiera, jest tym intensywniejszym zaproszeniem do niej.

Kościół ogłaszając wykaz odpustów opisuje je w pewnej kolejności. Najpierw łączy możliwość zyskania odpustu z czterema ogólnymi działaniami, które powinny rozświetlać nasze codzienne życie. Są to: trwanie na modlitwie, pomoc drugiemu człowiekowi, podejmowanie dzieł pokuty i umartwienia oraz odważne dawanie świadectwa swojej wierze. Idąc za tym zaleceniem, trzeba nam najpierw zwrócić uwagę na te cztery obszary naszego życia, byśmy przez częste zyskiwanie odpustów cząstkowych w każdej z wymienionych form nabywali sprawności w miłowaniu Boga i ludzi.

Warto zwrócić uwagę na jeszcze dwa warunki dotyczące stanu duchowego człowieka, które są konieczne dla otrzymania odpustu czy to pełnego, czy cząstkowego. Są to: stan łaski uświęcającej, a także intencja zyskania odpustu.

Stan łaski uświęcającej – dopóki grzechy nie są odpuszczone, nie jest też możliwe usunięcie ich skutków w ludzkim sercu. Najpierw trzeba z niego usunąć grzech, a potem leczyć rany jakie on zadał. Dlatego też tak ważna jest systematyczna spowiedź (raz na miesiąc). Wtedy będziemy mogli przeżywać każdy dzień naszego życia w stanie łaski uświęcającej, co powinno być czymś normalnym w życiu dojrzałego chrześcijanina.

Intencja uzyskania odpustu – chcąc zyskać odpust, trzeba mieć odpowiednią intencję. Odpust jest dołączony do dobrego czynu, jako specjalny dar Bożego miłosierdzia. Czyn jest sam w sobie dobry, ale dzięki łasce odpustu jego moc przemieniająca człowieka jest większa. Powinniśmy mieć przynajmniej ogólną intencję uzyskania odpustu. W praktyce to minimum polega na tym, że postanawiamy, że chcemy zyskiwać odpusty i dopóki tej intencji nie odwołamy, będzie mogli je zyskiwać. Jednak pozostawanie na poziomie „minimum” nie jest najlepszym rozwiązaniem (tak samo jak spowiedź tylko raz na rok!). Dlatego, jeżeli pragniemy zyskiwać odpusty, warto abyśmy tę intencję odnawiali nawet codziennie (np. w modlitwie porannej).

Życie parafii

A oto czynności (dzieła), które są konieczne do spełnienia przez nas, abyśmy w tym Roku Jubileuszowym mogli uzyskać odpust zupełny (pod zwykłymi warunkami):

I. Udział w pielgrzymce

1. do dowolnego świętego miejsca jubileuszowego i tam będziemy pobożnie uczestniczyć: we Mszy św. (także we Mszy św. przy udzieleniu sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego lub w Sakramencie Namaszczenia Chorych); w nabożeństwie Słowa Bożego; Liturgii Godzin (godzina czytań, jutrznia, nieszpory); Drodze krzyżowej; różańcu; recytacji hymnu Akatysty; nabożeństwie pokutnym (zakończonym indywidualną spowiedzią penitentów, zgodnie z aktem pokutnym);

2. w Rzymie – do co najmniej jednej z czterech papieskich bazylik większych: św. Piotra na Watykanie, Najświętszego Zbawiciela na Lateranie, Matki Bożej Większej, św. Pawła za Murami;

3. w Ziemi Świętej - do jednej z trzech bazylik: Grobu Świętego w Jerozolimie, Narodzenia Pańskiego w Betlejem, Zwiastowania Pańskiego w Nazarecie;

4. do kościoła katedralnego lub innych kościołów i miejsc świętych wyznaczonych przez ordynariusza miejsca.

II. Pobożne nawiedzenie miejsc świętych:

indywidualnie lub w grupie, pobożnie nawiedzając dowolne miejsce jubileuszowe i tam przez odpowiedni czas odprawimy adorację eucharystyczną i rozmyślanie, kończąc je modlitwą „Ojcze nasz”, wyznaniem wiary w jakiegokolwiek dopuszczonej formie i modlitwą do Maryi, Matki Bożej. (Wykaz tych miejsc w Rzymie i na świecie można znaleźć na stronie www.iubilaeum2025.va).

III. Udział w dziełach miłosierdzia

1. uczestnicząc w duchu pobożności w misjach ludowych, rekolekcjach lub spotkaniach formacyjnych poświęconych tekstom Soboru Watykańskiego II i Katechizmu Kościoła Katolickiego;

2. odwiedzając i poświęcając czas braciom w potrzebie lub w trudnej sytuacji (chorym, więźniom, samotnym osobom starszym, niepełnosprawnym – pielgrzymując niejako do obecnego w nich Chrystusa por. Mt 25, 34-36) i wypełniając zwykłe warunki duchowe, sakramentalne i modlitewne (możemy te odwiedziny powtarzać w ciągu Roku Świętego, uzyskując za każdym razem odpust zupełny, nawet każdego dnia);

3. podejmując działania wyrażające ducha pokuty (który jest duszą Jubileuszu), odkrywając na nowo pokutną wartość piątku (powstrzymanie się w duchu pokuty przynajmniej jeden dzień od błahych rozrywek – realnych, ale także wirtualnych, których źródłem są np. media i sieci społecznościowe) oraz od zbędnej konsumpcji (np. praktyka postu lub wstrzemięźliwości, połączona z przekazaniem odpowiedniej sumy pieniędzy ubogim: wspieranie dzieł o charakterze religijnym lub socjalnym, zwłaszcza na rzecz obrony i ochrony życia – opuszczonych dzieci, młodzieży zmagającej się trudnościami, starców potrzebujących opieki lub samotnych, migrantów); poświęcanie znacznej części wolnego czasu na działalność na rzecz wolontariatu.

Wyjątkowość Roku Świętego 2025 przejawia się też w tym, że łaskę odpustu zupełnego można uzyskać, aż dwukrotnie każdego dnia. Jak czytamy w nocie Penitencjarii Apostolskiej: Pomimo zasady, że dziennie można uzyskać tylko jeden odpust zupełny wierni otrzymają akt miłosierdzia na rzecz dusz czyścicowych, jeśli prawowicie przystąpią po raz drugi tego samego dnia do sakramentu Komunii, będą mogli uzyskać dwukrotnie odpust zupełny tego samego dnia, obowiązujący jedynie za zmarłych (czyli w ramach celebracji eucharystycznej).

Bal dla Zakochanych

8 lutego w naszej parafii odbył się *Bal dla Zakochanych*. Bal poprzedziła Msza św. odprawiona przez o. Ireneusza, aby w ten najpiękniejszy sposób zawiązała się nowa wspólnota osób, dla których miłość, a w szczególności miłość małżeńska stanowi ogromną wartość, bo nawiązuje do nieskończonej miłości Boga do człowieka.

Dzisiaj, gdy miłość jest tak deprecjonowana, wypada nam powrócić do Hymnu św. Pawła i na nowo miłością się zachwycić. *Bal dla Zakochanych* był czasem radosnego spotkania, zabawy i pewnego wytchnienia. Trwa przecież okres karnawału. Ale miał też aurę czegoś więcej niż to, co może dać taniec, dowcip i uśmiech.

Dziękujemy organizatorom i mamy nadzieję, że *Bal dla Zakochanych* wpisze się w kalendarz stałych spotkań w naszej parafii.

Zbigniew Ogonowski

Zdjęcia: Wojciech Mościński

PIĄTEK W SANKTUARIUM

Piątek, 31 stycznia 2025

9.30 Droga Krzyżowa; Stacja I Skazanie Syna Bożego na śmierć

Czy skazujący mieli świadomość, że skazaniec jest Synem Bożym?...

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Hbr 10, 32-39; Ps 37; Mk 4, 26-34

W wielu takich przypowieściach mówił do nich, stosownie do tego, co mogli pojąć. A bez przypowieści nie mówił do nich. Swoim uczniom natomiast wyjaśniał wszystko na osobności. (Mk 4,33-34)

Kościół spełniając swoją posługę misyjną czyni podobnie. Podaje prawdy wiary **stosownie do tego co słuchający mogą pojąć**. Stosujemy i my tę zasadę w naszej działalności misyjnej.

15.00 Godzina Miłosierdzia

Żaden umysł nie zgłębi tajemnic miłosierdzia Twego, o Boże, ani Anioł, ani człowiek. Zdumiewają się Aniołowie nad tajemnicą miłosierdzia Bożego, ale Go pojąć nie mogą. Wszystko, co wyszło z rąk Stwórcy zamknięte jest w tajemnicy niepojętej, to jest we wnętrznościach Jego miłosierdzia, Gdy to rozważam, duch mój ustaje, w radości serce się rozplywa. (Św. Faustyna, Dzienniczek 1553)

Siostrze Faustynie Jezus też **wyjaśniał wszystko na osobności**. A ona rozważając głębie miłosierdzia **zdumiewała się** i ogarniała ją radość.

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Kościół nie może też – bez poważnego naruszenia swego istotnego orędzia – pominąć stałej katechezy o tym, co tradycyjny język chrześcijański określa jako *rzeczy ostateczne człowieka*: śmierć, sąd (szczegółowy i powszechny), piekło i niebo. (...) Poza tajemniczą bramą śmierci rysuje się wieczność wesela w komunii z Bogiem lub wieczność kary w oddaleniu od Niego. Tylko w tej eschatologicznej wizji można **pojąć** dokładny wymiar grzechu i znaleźć decydującą zachętę do pokuty i pojednania. (Adh. JP II Reconciliatio et poenitentia, 26)

Wieczność wesela i wieczność kary... Wybór należy do nas

Piątek, 7 lutego 2025

9.30 Droga Krzyżowa; Stacja II Syn Boży podejmuje krzyż – narzędzie śmierci

Syn Boży przemienia krzyż z narzędzia śmierci w narzędzie zbawienia.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Hbr 13, 1-8; Ps 27; Mk 6, 14-29

Niech trwa w was braterska miłość. Nie zapominajcie też o gościnności, gdyż przez nią niektórzy, nie wiedząc, aniołom dali gościć. Pamiętajcie o uwieczonych, jakbyście byli sami uwiecznieni, i o tych, co cierpią, bo i sami żyjecie w ciele.

We czci niech będzie małżeństwo pod każdym względem i łoża nieskalane, gdyż rozpustników i cudzołożników osądzi Bóg.

Postępowanie wasze niech będzie wolne od zachłanności na pieniądze: zadowalajcie się tym, co macie. (Hbr 13,1-4)

Jaśniej już chyba nie da się wyłożyć zasad życia chrześcijanina.

15.00 Godzina Miłosierdzia

O niepojęta dobroci Boża, która nas osłaniaz na każdym kroku, niech będzie cześć nieustanna miłosierdziu Twemu, **żeś się zbratał nie z Aniołami**, ale z ludźmi, jest to cud niezgłębionej tajemnicy miłosierdzia Twego. Cała ufność nasza jest w Tobie, Bracie nasz pierworodny, Jezu Chryste, prawdziwy Boże i prawdziwy Człowiecze.

(Św. Faustyna, Dzienniczek 1584)

Czy w **gościnności** świadczonej bliźnim umiemy dostrzec nie tylko **goszczonych aniołów**, ale i samego Jezusa?

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Świadomość, że jesteśmy zwykle wzajemnie wobec siebie dłużnikami, idzie w parze z wezwaniem do tej **braterskiej** solidarności, której św. Paweł dał wyraz w zwięzłym wezwaniu: „Jeden drugiego brzemiona noście” (Ga 6, 2). Jakaż w tym zawiera się lekcja pokory wobec człowieka równocześnie bliźniego i siebie samego – jakaż szkoła dobrej woli współżycia na każdy dzień i w różnych warunkach naszego bytowania!

(Jan Paweł II, Encyklika Dives i misericordia, 14)

Ta świadomość powinna towarzyszyć nam przy rachunku sumienia.

Piątek, 14 lutego 2025

9.30 Droga Krzyżowa; Stacja III Syn Boży upada pod krzyżem po raz pierwszy

Bóg nie może upadać; chyba, że w akcie miłości przyjmuje również naturę człowieka.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Dz 13, 46-49; Ps 117; Łk 10, 1-9

Jezus wyznaczył jeszcze innych siedemdziesięciu dwu uczniów i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał. Powiedział też do nich: (...) Idźcie! Oto posyłam was jak owce między wilki. (Łk 10,1,3)

Każdy z nas, ochrzczonych, może (powinien?) czuć się **posłany**. Powinien iść mimo świadomości, że może natknąć się na **wilka**, sam będąc **owcą**.

15.00 Godzina Miłosierdzia

Dziś usłyszałam słowa: w Starym Zakonie **wysyłałem** proroków do ludu swego z gromami. Dziś **wysyłam** ciebie do całej ludzkości z Moim miłosierdziem. Nie chcę karać złołej ludzkości, ale pragnę ją uleczyć przytulając ją do Swego miłosiernego Serca. Kar używam kiedy mnie sami zmuszają do tego, ręka Moja niechętnie bierze za miecz sprawiedliwości; przed dniem sprawiedliwości **posyłam** dzień miłosierdzia. (Św. Faustyna, Dzienniczek 1588)

Faustyna też została **posłana jak owca między wilki**.

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Kościół, przepowiadając dalej **posłanie** o pojednaniu głoszone przez Chrystusa w wioskach Galilei i całej Palestyny, nie przestaje zachęcać całej ludzkości do nawrócenia i uwierzenia w Dobrą Nowinę. Mówi w imieniu Chrystusa, powtarzając przytoczone już wezwanie św. Pawła apostoła: „spełniamy **posłannictwo** jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem”.

Przejmujące napomnienie św. Pawła, choć niewidoczne, umieszczone jest nad każdym, konfesjonałem.

Cicha noc, Święta noc... Koncert kołęd

Jednym z elementów Świąt Bożego Narodzenia jest zwyczaj śpiewania kołęd. Każdy z nas zapewne je śpiewa lub chociaż nuci sobie ich melodię w wigilijny wieczór. Trudno sobie wyobrazić, aby w okresie świątecznym, który w Kościele rozpoczyna się od pasterki i trwa aż do 2 lutego zabrakło takich kołęd jak: *Lulajże, Jezuniu, Bóg się rodzi* czy *Gdy się Chrystus rodzi*.

Dlatego na zakończenie pięknego okresu Bożego Narodzenia zapraszamy w niedzielę 2 lutego 2025 r. na Mszę Świętą o godz. 16:00, a o godz. 17:00 na koncert kołęd w wykonaniu zespołu młodzieżowego "Redemptor".

Daria Mościńska

Dzień Babci i Dziadka

Dzień Babci i Dziadka celebrowane są w różnych terminach. W Polsce obchodzimy Dzień Babci 21 stycznia, natomiast Dzień Dziadka 22 stycznia. W tych dniach odwiedzamy nasze babcie i dziadków składając im życzenia, wręczając upominki, a co najważniejsze – spędzając z nimi czas na wspólnej rozmowie *przy herbatce*.

W przedszkolach i szkołach podstawowych organizowane są przedstawienia dedykowane babciom i dziadkom. Dzieci przygotowują dla nich laurki, a następnie po przedstawieniu je wręczają. Głównym celem jest to, by uświadomić dzieciom, jak ważne jest dla tzw. starsze pokolenie. Nie zawsze chętnie słuchamy rad starszych osób szczególnie, gdy jesteśmy młodzi, a przecież, to właśnie nasi dziadkowie i nasze babcie mają tak wiele pięknych historii do opowiedzenia.

Kościół katolicki w wyjątkowy sposób chce podkreślić rolę starszych osób w społeczeństwie. Papież Franciszek w 2021 roku ogłosił Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych. Święto to przypada 23 lipca.

Każdej babci i każdemu dziadkowi składamy najlepsze życzenia w dniu ich święta. Życzymy dużo zdrowia, radości oraz pociechy z wnuków, a przede wszystkim błogosławieństwa Bożego na każdy dzień.

Daria Mościńska

Wybieramy kościół jubileuszowy

Chcąc ułatwić pielgrzymom nadziei z naszej parafii i czytelnikom *Być Kościołem* decyzję, do których kościołów pielgrzymować w Roku Jubileuszowym, podajemy orientacyjne dane dotyczące odległości od naszego kościoła i czasu dojścia lub dojazdu.

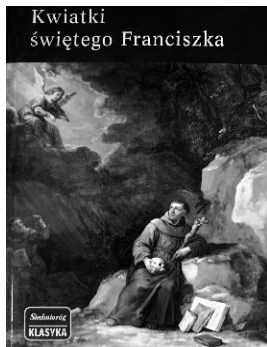
Życzymy udanego pielgrzymowania i wzrostu oraz wzmocnienia nadziei!

Kościół jubileuszowy		A	B	C	D
	Kościół katedralny św. Apostołów Piotra i Pawła w Gliwicach	1,3	18 min	5 min	3 min
	Kościół Wniebowzięcia NMP w Bytomiu	22	5 godz.	1,5 godz.	28 min
	Kościół Miłosierdzia Bożego w Gliwicach	5	1 godz.	20 min	8 min
	Sanktuarium Matki Bożej Dobrej Drogi w Gliwicach	4,8	1 godz.	19 min	8 min
	Sanktuarium Matki Bożej Lubeckiej w Lubecku	55	11 godz.	2 godz.	52 min
	Kościół Matki Bożej Uzdrawienia Chorych w Tarnowskich Górach	26	6 godz.	1,5 godz.	30 min
	Sanktuarium Matki Bożej Pokornej w Rudach	23	4,5 godz.	1,5 godz.	25 min
	Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Zabrzu-Biskupicach	15	3,5 godz.	50 min	19 min
	Sanktuarium Macierzyństwa Najświętszej Maryi Panny w Zbroslawicach	20	4 godz.	1 godz.	23 min
	Bazylika św. Piotra w Rzymie	1500	50 dni ¹⁾	15 dni ²⁾	16 godz.

A – odległość w km, B – czas dojścia pieszo, C – czas dojazdu rowerem, D – czas dojazdu samochodem,

¹⁾ ok. 30 km dziennie, ²⁾ ok. 100 km dziennie.

Piotr Gawor

Kwiatki św. Franciszka

I stało się. Na naszym regale pojawiła się książka niezmiernie dla mnie ważna z co najmniej kilku powodów, o których postaram się opowiedzieć. *Kwiatki św. Franciszka*, bo o tej książce mowa, nie są jak sugeruje tytuł książką napisaną przez św. Franciszka z Asyżu. Jest to zapis kilkudziesięciu opowieści z życia Świętego. 40 z nich dotyczy samego Świętego, a pozostałych trzynaście – życia jego współbraci. Książka w nowym tłumaczeniu Krystyny i Eugeniusza Kabatców zawiera historie związane tylko z Franciszkiem, a więc 40 z 53.

Czym są Kwiatki i dlaczego przeszły do historii nie tylko franciszkańskich, ale całego chrześcijaństwa i znalazły swoje miejsce także w historii światowej literatury? Z jednej strony to klasyczna literatura średniowieczna, dbająca o kwestie zbawienia, co najpowszechniej ujawniało się w literaturze hagiograficznej opisującej postacie świętych, ale także przywołujące cuda dokonywane w imię Jezusa. Trzeba pamiętać, że cuda należały do rzeczywistości średniowiecznej nieomal organicznie. Były czymś powszechnym, co towarzyszyło człowiekowi wierzącemu. Dlatego właśnie niezwykle popularne były książki w rodzaju *Złotej Legendy* Jakuba de Voragine. W tym miejscu pozwolę sobie na małą dygresję. Słowo legenda pochodzi od łacińskiego słowa Legere, czyli – czytać. To ważne, bowiem po raz kolejny napotykamy na swojej drodze czytelniczej nieoczywistego sprzymierzeńca. Legendy były czytane publicznie najczęściej w klasztorach przy posiłkach lub w czasie tzw. rekreacji.

W Polsce pierwsze tłumaczenie Kwiatków ukazało się dopiero w połowie XIX wieku, ale najświeższe, wznawiane do dzisiaj, jest tłumaczenie Leopolda Staffa z 1910 roku.

Muszę podzielić się swoją osobistą przygodą z tą książką. Wiele lat temu, jeszcze w ubiegłym wieku miałem przyjemność wraz z przyjacielem spędzić jakiś czas na wędrowkach po Biebrzańskim Parku Narodowym. Śledziliśmy przede wszystkim ptaki, ale nie unikaliśmy okazji zobaczenia każdego dziko żyjącego zwierza. Tak się złożyło, że wziąłem ze sobą właśnie Kwiatki św. Franciszka uznając, że ich lektura w jednym z najbardziej dzikich miejsc w Polsce będzie jak najbardziej stosowna i współgrająca z otoczeniem. Co jakiś czas w różnych miejscach siadaliśmy i zagłębialiśmy się w lekturze, otwierając książkę na chybił trafił. Tak też było na wieży obserwacyjnej przy tzw. carskiej drodze, gdzie tuż przed zmrokiem czytaliśmy o okrutnym wilku z Gubbio. I dokładnie kiedy skończyliśmy na horyzoncie pojawiło się kilka wilków. Zapewniam, że to duże przeżycie, ale nie ostatnie. Kiedy w euforii zeszliliśmy z wieży, zauważyliśmy na jej konstrukcji niewielką drewnianą tablicę z wyrzeźbionym św. Franciszkiem, której wcześniej nie zauważyliśmy, mimo, że wieża była naszym codziennym punktem programu. Potraktowaliśmy to jako dobry znak samego Świętego. Nie ostatni jak się okazało. Nazajutrz, umówieni z zaprzyjaźnionym leśnikiem udaliśmy się na wyprawę do niedostępnego olsu w poszukiwaniu gniazdz orlika krzykliwego. Gniazda nie znaleźliśmy, ale za to – musicie uwierzyć na słowo – na pływającej kępie trawy natknęliśmy się na 4 małe, kilkutygodniowe wilczki. To już graniczyło z cudem, bowiem w tym czasie takie spotkanie przydarzyło się może kilku osobom w kraju. Uniesieni entuzjazmem obwieściliśmy nowinę Nadleśnictwu, które natychmiast „zamknęło” dla ruchu cały teren. Musimy pamiętać, że wilki wówczas stanowiły absolutną rzadkość i nikomu nie przyszłoby do głowy, aby do nich strzelać. O świętowaniu przygody z wilkami nie opowiem, nie będąc pewien jej pedagogicznego przesłania. Kwiatki jednak towarzyszyły nam nieustannie, szczególnie w bliskich nam wątkach ornitologicznych. Kazanie do ptaków pojawiało się na naszym szlaku dosyć często. „*Siostry i bracia moi, ptacy! Pan Bóg, wasz Stwórca, otacza was wielkim staraniem, toteż zawsze i wszędzie powinniście Go chwalić. To On dał wam swobodę fruwania, i szatki podwójne, a nawet potrójne. To On zachował wasze jajeczka w arce Noego, żeby nie zabrakło was potem na świecie. I powinniście głosić Jego chwałę, za tę przestrzeń jaką wam ofiarował...*” Co ważne, kazanie do ptaków św. Franciszek wygłosił tuż po tym, jak ustanowił III zakon, do którego jeszcze wiele lat wcześniej sam wstąpiłem. Czytajmy zatem, bo nigdy nie wiadomo co lektura może nam przynieść, będąc jednocześnie przekonany, że „*książka zawsze była i nadal jest jednym z najważniejszych narzędzi ewangelizacji.*”

KRONIKA PARAFIALNA

ZMARLI

„On odkupi Izraela ze
wszystkich jego grzechów”
(Ps 130,8)

Danuta Brommer
Beata Łubiarz
Tadeusz Pitura
Pelagia Majerska
Ryszard Serwatka
Krystyna Fucharowicz
Zdzisław Janiga
Aleksandra Bukowiec
Grzegorz Grodzki

CHRZTY

„Będę Cię słauił, Panie,
z całego mego serca,...”
(Ps 138,1)

Zuzanna Psota
Apolonia Kościelniak
Janina Kwaśnicka

**Ofiary na utrzymanie parafii
można składać
na konto bankowe:**

Rzymsko-Katolicka Parafia pw.
Podwyższenia Krzyża Świętego,
ul. Daszyńskiego 2,
44-100 Gliwice

95 1020 2401 0000 0202 0157 4615

ZAPROSZENIA

Transmisja Mszy św. przez stronę internetową:

www.krzyz-gliwice.pl

w niedzielę o godz. 9:30. Transmisja Nowenny do
Matki Bożej Nieustającej Pomocy we wtorek
o godz. 18:00 przez TV IMPERIUM oraz stronę
www.krzyz-gliwice.pl

- 02.02 Ofiarowanie Pańskie – Dzień Życia
Konsekrowanego,
- 07.02 odwiedziny chorych,
- 04.02 po Mszy o godz. 8.00 zmiana tajemnic
Żywego Różańca,
- 11.02 wspomnienie Najświętszej Marii Panny z
Lourdes – Światowy Dzień Chorego,
- 15.02 o godz.8.30 Nabożeństwo Bractwa Matki
Bożej Nieustającej Pomocy.

Piątek Miłosierdzia:

Adoracja od 6:00 do 19:00. Msza św. o 12:00.
Koronka do Bożego Miłosierdzia o 15:00. Okazja
do spowiedzi świętej od godz. 6:00 do 19:00.

Kancelaria parafialna czynna: we wtorek i czwar-
tek od 10:00 do 11:00 i od 16:00 do 17:00.

Biuro Radia Maryja – wtorek 9:00-9:45.

Poradnia Życia Rodzinnego – środa 17:00-19:00.

Caritas – 09.01.2025 – Dom parafialny, wejście
od ul. Kozielskiej, w godz. 17:00 do 18:00.

Msze Święte

Dni powszednie:

6:00, 7:00, 8:00, 9:00 i 18:30

Niedziele:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00
12:30, 16:00, 18:00, 19:30

PISMO REDAGUJĄ

Być Kościołem

Kontakt: tel. 32 231 44 70
bk.cssr@gmail.com

o. Stanisław Madejczyk
o. Ireneusz Krzywoń
o. Sławomir Pawłowicz
Jadwiga Drągowska
Przemysław Drągowski
Aleksandra Gawor

Piotr Gawor
Michaela Kompała
Krzysztof Kwiecień
Daria Mościńska
Gabriela Ogonowska
Zbigniew Ogonowski

HADES

CENTRUM POGRZEBOWE
& KREMATORIUM

INFOLINIA 24/7

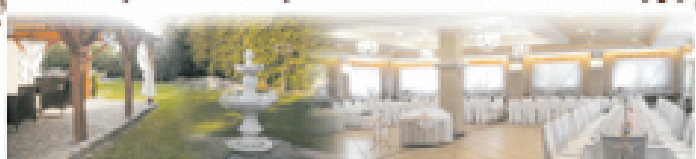
 607 312 319

ul. Wolności 209 | Zabrze

• KREMACJA • TRUMNY
• POCHÓWIE • URNY
• CEREMONIE • POMNIKI

Usługi
Funeralne
Premium

Chrzcziny • Urodziny • Wesela • Rocznice • Stypy

DWOREK U HRABIEGO
a ceny dla każdego

Świętokrzyska 6
605 123 250
Gliwice (2 min. z kawiarni)

Ośrodek Szkolenia Kierowców

DZIWIŚZ

Krzysztof Dziwiśz

GLIWICE
ul. Rydzewska 1a (LD nr 4)

TEL. 801-50 06 32
www.osk-dziwisz.pl

wygodne
ubrania
dla kobiet

maria szajje

Jana Śliwki 21
Gliwice
www.mariaszajje.pl

**APTEKA
ZDROWIT**

 **Apteka
Zdrowit**

Gliwice

ul. Sobieskiego 2

Pon-Pt 7:00-20:00
Sobota 8:00-16:00
tel. 32 231 26 26